

Z histórie slovenského bridžu I.

Napísal Edo Velecký

Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:19 - Posledná úprava Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:34

Piešťanský Grand Hotel Royal bol pred vojnou najvznešenejšou, najväčšou a najkrajšou budovou kúpeľného sadu so 120 posteľami s najelegantnejším zariadením. Mal výťah, terasy, ústredné kúrenie, kaviareň, jedáleň, elektrické osvetlenie, vodovod, zábavnú miestnosť, lodžiu, tmavú komoru a telefón.

Dobové prospekty zdôrazňujú „rozkošný pohľad na Váh, kúpeľný ostrov a sad; kúpele v bezprostrednej blízkosti, známa kuchyňa, izby s obsluhou, osvetlením a kúrením“. Nájdeme aj samostatnú reklamu na tunajšiu reštauráciu Restauration Royal: distingvovaná uhorská a francúzska kuchyňa, nápoje najlepšej akosti, nádherné otvorené i kryté terasy. A v tomto hoteli zorganizoval predvojnový československý bridžový zväz v dňoch 29.júna-3.júla 1933 medzinárodnú súťaž štvorčlenných družstiev.

Odbočka: je zrejmé, že aj pred týmto časom sa na území Československa hral súťažný bridž, ale zároveň platí (alebo nie?), že o takýchto súťažiach na rozdiel od piešťanskej súťaže nemáme dostatočné informácie. A keďže takéto informácie nemáme, tak spôsob a čas rozšírenia bridžu u nás zostáva zahalený tajomstvom. Ak však pozrieme, odkiaľ pochádzali najsilnejšie české a slovenské družstvá tej doby a ako sa volali ich hráči, tak si môžeme pošpekulovať, že na našom území sa bridž v tomto období šíril predovšetkým z nemecky alebo maďarsky hovoriacich území. Zároveň platí, že bridž medzi Československom, Rakúskom a Maďarskom bol veľmi prepojený, uvedené krajiny organizovali viacero spoločných súťaží, vzájomných konfrontácií medzi ich špičkovými hráčmi, takže je isté, že vzájomné vzťahy boli dobre vybudované a pečlivo pestované.

Podme späť do Piešťan. Kto na turnaji hral? Z Maďarska sa zúčastnili dve silné družstvá, z Rakúska prišla oficiálna reprezentácia a plus družstvo Viedne. Domácich reprezentovali dve košické družstvá, dve brnenské, dve bratislavské a po jednom družstve z Trenčína, Nitry a Banskej Bystrice. Na pohľad nič zaujímavého, ale treba si uvedomiť, že v predvojnovom období družstvá Rakúska a Maďarska vyhrávali európske šampionáty ako na bežiacom páse, Rakúsko ich vyhralo v tridsiatich rokoch štyrikrát, Maďarsko dvakrát. Z tohto hľadiska dávala účasť

Z histórie slovenského bridžu I.

Napísal Edo Velecký

Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:19 - Posledná úprava Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:34

hráčov týchto krajín piešťanskej súťaži veľký kredit a možno kludne povedať, že v Piešťanoch sa hral na tú dobu špičkový európsky bridž.

Týchto 13 družstiev zohralo kvalifikačnú časť, po ktorej do finále postúpilo najlepších 6 družstiev. Vo finále napokon vyhralo maďarské družstvo Fészek pred viedenským družstvom. Na treťom mieste v tejto súťaži skončilo prvé družstvo Košíc v zostave Sipos, manželia Haasovci, Vajda a Lovinger. Úspech košického bridžu podčiarklo druhé košické družstvo, ktoré skončilo na šiestom mieste za piatym brnenským družstvom. Piešťanský turnaj bol koncipovaný ako každoročná súťaž a tak víťaz získal putovný pohár.

Piešťany si súťaž opakovali aj v roku 1934 v tom istom čase. Výsledky ale žiaľ nie sú známe. Oproti tomu poznáme výsledky z roku 1935, keď opäť vyhralo maďarské družstvo Fészek pred družstvom Viedne, pričom tretie miesto si rozdelili družstvá Prahy a Košíc. V roku 1936 súťaž vyhralo rakúske družstvo Thorsch, ďalšie umiestenia nie sú známe. O súťaži z roku 1937 vieme to, že ju vyhralo pražské družstvo (dr. Borák, Alma Pollák, dr. Ries, dr. Pressburger) pred dvomi rakúskymi družstvami, pričom bratislavské družstvo vyhralo vo finále B. Tu naše vedomosti o piešťanskej súťaži končia, je možné, že sa konala aj v roku 1938, ale je veľmi pravdepodobné, že sa už nekonala po roku 1939, keď politická situácia vrazila klín nielen medzi československých a zahraničných hráčov, ale aj medzi českých a slovenských a dokonca následkom viedenskej arbitráže aj medzi slovenských hráčov, lebo Košice od jesene 1938 patrili ku Maďarsku.

Možno bude prekvapením pre mnohých, ak piešťanská súťaž nie je jedinou kvalitnou medzinárodnou súťažou organizovanou v tom čase na Slovensku. Ono sa totiž začal v roku 1933 hrať aj tzv. Tatranský pohár, ktorý bol možno ešte významnejší ako piešťanská súťaž, lebo sa od istého času spojil s majstrovstvami Československa. Súťaž sa hrala v Starom Smokovci, v hoteli Grand, čiže opäť sa súťaž hrala na skvelom mieste, ktorým bol asi najznámejší tatranský hotel tých čias, hostiteľ mnohých osobností kultúrneho, športového či kráľovského pôvodu. Sú známi aj organizátori tohto podujatia, Zahler Ernest (predseda čs. zväzu) a Kuffler Albert (bratislavský podpredseda čs. zväzu). Žiaľ výsledky prvého ročníka (ak bol prvým, čo nie je celkom isté) nie sú známe mimo toho, že súťaž vyhralo oficiálne družstvo

Z histórie slovenského bridžu I.

Napísal Edo Velecký

Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:19 - Posledná úprava Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:34

maďarského bridžového zväzu OMBC. To však neplatí o ďalších ročníkoch.

V roku 1934 sa súťaž hrala vo februári, pričom súťažiacim sa ponúkli aj dobré finančné podmienky, výborné počasie a množstvo snehu. Zúčastnilo sa celkom 19 čs družstiev a 2 maďarské vrátane obhajcu titulu OMBC z minulého roku. Do deväťčlenného finále postúpil obhajca a osem čs družstiev: tri brnenské, dve košické, Praha, Bratislava a Mor. Ostrava. Súťaž vyhralo družstvo OMBC, druhé však skončilo družstvo Košice I. (Dr. Sípos, Haas, Löwinger, Vajda) a tak získalo titul majstra Československa. Ďalšie poradie bolo Moravská Ostrava (Borák, Abrahamer, Ruzicka, Hofer), IV. Praha (Anita Heim, Stein, Gerst, Stern, Glaser, Eisler). Čestnú cenu čs. sväzu získalo družstvo Trenčína ((Dr. Smetana, B. Feldmar Lilly, Bernstein, Bock, dr. Szoldné).

V roku 1935 sa súťaž stala natoľko zaujímavou a prestížnou, že maďarskí hráči venovali príprave na súťaž veľkú pozornosť a zväz účasť dokonca finančne podporoval, čo bola v tých časoch rarita. Maďarom sa to aj oplátilo, opäť súťaž vyhrali (družstvo Unió Lawn Tennis Club) pred Rakúšanmi. Majstrovstvá Československa vyhralo družstvo Brno I v zložení Tugendhat (možno majiteľ - možno menovec - [vily Tugendhat](#), v ktorej se delilo Československo), Teller, Erbsen, Redlich, Jollesch pred Moravskou Ostravou a druhým košickým družstvom.

V roku 1936 sa šnúra maďarských víťazstiev k nemalému maďarskému smútku pretrhla. Vyhralo prvé viedenské družstvo pred pražským družstvom Stein a kombinovaným maďarským družstvom. Zmena v roku 1936 ako by signalizovala zásadnú zmenu v roku 1937. V tomto ročníku si košické prvé družstvo zopakovalo svoje prvenstvo z majstrovstiev ČSR z roku 1934 pred brnenským a pražským družstvom. Košice hrali v zložení dr. Burger, Haas, Kircz, Löwinger dr. Reisz a dr. Sípos. Avšak víťazom Tatranského pohára sa stalo pražské družstvo Ist International Bridge Club, unavení Košičania skončili na druhom mieste. Takto tatranský pohár konečne opanovali domáce družstvá - i keď na druhej strane zahraničná účasť bola trochu slabšia ako obyčajne - aj tak šlo o hodnotný výsledok.

Osud tatranského pohára v ďalších ročníkoch nie je známy, ale pravdepodobne ho stretol rovnaký osud ako piešťanskú súťaž. Čo sa týka pohľadu z hľadiska československého bridžu, tak sa zdá pravdivé povedať, že v predvojnovom období ho tvorili tri výkonnostne rovnaké centrá: pražské, brnenské a košické. Na Slovensku herne dominovalo košické prvé družstvo, avšak bridž sa hral aj v mnohých iných miestach, mimo už spomenutých napríklad aj v Žiline. Ďalej možno povedať, že československému či maďarskému a vlastne aj celému stredoeurópskemu bridžu zasadila tvrdú ranu druhá svetová vojna. Je totiž jasne vidieť, že športovému bridžu sa venovalo veľa židovských hráčov a mnohí z nich tvorili jadro úspešných družstiev. Nikdy sa nedozvieme, koľkí z nich neprežili WWII a skončili svoj život v

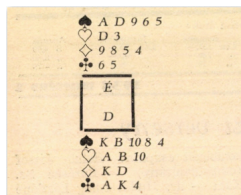
Z histórie slovenského bridžu I.

Napísal Edo Velecký

Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:19 - Posledná úprava Nedeľa, 15 Apríl 2018 09:34

koncentračných táboroch.

Na záver čosi veselšie. Štvrtým, síce výkonnostne trošku slabším, ale stále veľmi dôležitým a aktívnym centrom československého bridžu bola tzv. Moravská Ostrava (od roku 1946 Ostrava). Ostravčania boli väčšinou mladí hráči, talentovaní, pritom s obľubou blufujúci. Tak tomu bolo aj v nasledujúcom rozdaní:

North (označený ako E) zahájil licit 2piky. Dnes je to blok, dnes je to normálna hláška. Ale v roku 1934 sa hrali silné druhostupňové otvorenia, takže otvorenie 2 piky s takýmto listom bol bluf. Nebolo problém s partnerovým listom šípiť bluf, ale problémom bolo čo zalicitovať. Juh napokon zvolil 5 pikov. N, ktorý si uvedomil, že jeho partner ho podozrieva z blufu - nič neobvyklého pri frekvencii, s akou bluf ostravčania používali - ohodnotil svoj list tak, že si mohol blufnúť aj z výrazne horším listom a zalicitoval šesť pikov. Juh pre zmenu hlášku 6 pikov ohodnotil tak, že 2piky predsa len nebol bluf a tak zalicitoval veľký slem, 7 pikov. Samozrejme, mínus jedna. Tragikomickým prvkom tohto rozdania je skutočnosť, že súper nehrali ani malý slem a tak bola škoda dvojnásobná: potenciálny veľký zisk premenila z reálnu veľkú stratu.

{jcomments on}